

"Moj dragi ata," je pisal sinko očetu, da bi se rešil iz rok zločincev, ki so ga odpeljali

New Rochelle, N. J., 31. maja. Truplo Petra Levine, ki je sin znamenitega newyorškega odvetnika, je bilo najdeno pretekli ponedeljek v zalivu Louis Iselina v Davenport, Long Island v New Yorku.

Mladi Peter, star 12 let, je bil sin newyorškega odvetnika, in katerega so pred petimi tedni nepoznani lopovi odpeljali. Oče otroka, ki je znamenit newyorški odvetnik, je dal zločincem vedeti, da plača, kar zahtevajo, ako vrnejo sina.

Zločinci so večkrat telefonirali očetu in so v svojih pismih zahtevali \$50,000 za odkup otroka. Oče se je izjavil, da je pripravljen plačati, dasi težko plača, in ko je bilo vse dogovorjeno radi odškodnine, so lopovi, ki so odpeljali otroka, slednjega umorili.

Včeraj se je našlo truplo od-

peljanega otroka v bližini New Rochelle mesta. Slučaj najdbe otroka je popolnoma podoben slučaju najdenega otroka Lindbergha.

Mladi Peter Levine je bil najden v gozdu, kakih 12 milj od doma svojih staršev. Truplo dečka je dobil mladi kapitan Holmer Strong. Zločinec, ki je otroka odpeljal, mu je odrezal glavo, obe roki in obe nogi.

Mladi Peter Levine je pred svojo smrtjo pisal staršem: "Dragi moj papa! Plačaj kar ti ljudje zahtevajo. Dragi moj papa, jaz vem, da te ne bom več videl. Ti ljudje so zelo grdi z menoj. Papa, plačaj, da zopet pridem lahko h tebi. Ata moj, ali me boš pozabil? Ti ljudje so tako grdi z menoj! !"

Fantiček je pismo očetu odpisal potem enega služabnika lopovov, ki so otroka odvedli iz domače hiše.

Lojalisti doživeli ponoven poraz v Španiji

Hendaye, Francija, 31. maja. Španski nacionalisti so včeraj zasedli mesto Mora de Rubielos, ki kontrolira velevažno cesto med Teruelom in Sredozemskim morjem. Dočim so nacionalisti zadnji teden v ondotni okolici doživeli nekaj porazov, so včeraj nenadoma prešli v ofenzivo in mesto se je moralo podati. Nacionalisti so sedaj komaj 50 milj oddaljeni od glavnega mesta Valencije. Španski lojalisti so se tekom zadnje ofenzive le slabo upirali, so večinoma vselej bežali, kjerkoli so se pokazali nacionalisti. In to kljub dejstvu, da je Rusija poslala zadnje tedne 75 novih zrakoplovov španskim lojalistom, številne topove in 15,000 strojnih pušk. Blago je bilo poslano preko Francije.

Mrs. Mlakar v bolnici

Mrs. Antonija Mlakar iz Hubbard Rd., Madison, O. je bila nagloma odpeljana v Memorial bolnico v Painesville, kjer se je morala podvreči operaciji. Operacijo je srečno prestala, vendar začasno obiski še niso dovoljeni. Želimo dobri ženi skorajšnjega in popolnega okrevanja.

Seja na Prince Ave.

Prosi se vse članice Gospodinskega kluba S. D. D. na Prince Ave., da se gotovo udeležite seje, ki se vrši v četrtek 2. junija. Precej važnih zadev je na dnevnem redu in vaša navzočnost je na vsak način potrebna.—Cecilia Vatovec, predsednica.

Gozdna taborišča

Država Ohio bo še zanaprej obdržala 33 gozdnih taborišč. Pred par tedni je bilo sklenjeno, da se jih odpravi 15, toda direktor Fechner je odredil, da ostanejo vsa. Cuyahoga okraj dobi celo eno nadaljnjo gozdno taborišče za mlade fante.

Končana šola

V petek 3. junija bo zaključena državljanska šola, ki se nahaja na 55. cesti in St. Clair cesti. Pouk se bo nadaljeval zadnji teden v mesecu septembru.

Poražen predlog

Mestna zbornica je sinoči z 18 glasovi proti 13 porazila predlog, da se zvišajo cene vode v Clevelandu. Predlog privede prihodnji teden zopet na vrsto.

Tudi ženske morajo na Češkem k armadi

Praga, 31. maja. Vlada češkoslovaške republike je odredila, da mora sleherni državljani ali državljanka služiti v armadi in to v letih med 6 in 60. Ko začnejo otroci obojega spola hoditi v šolo, so obenem podvrženi vojaški dolžnosti. Izvzeti so le oni, ki so telesno nesposobni za vojaško službo, kot slepi, hromi, poabljeni in enaki. Dekleta in žene morajo enako služiti v armadi kot moški. Fantje morajo 70 ur na leto posvetiti vojaški službi, dokler niso 17 let stari, potem pa 90 ur na leto toliko časa, dokler niso uvrščeni v armado. Za dekleta je predpisano, da morajo najmanj 40 ur na leto se posvetiti vojaški službi, dokler ne postanejo stare 21 let. Od tedaj naprej pa se morajo vežbati 30 ur na leto, dokler niso postale 33 let stare, ko so oproščene vojaške službe. Vlada bo ustanovila posebno vojaška taborišča za fante in posebna taborišča za dekleta.

Nemci so skrivnostno odpeljali Schuschnigga

Dunaj, 31. maja. — Tajna nemška policija je na skrivnostno način odpeljala bivšega avstrijskega kanclerja Kurt Schuschnigga iz Belvedere gradu. Javnosti je znano samo toliko, da je moral nekam "proti severu." Trije oklopni avtomobili polni nemških tajnih policistov, so spremljali bivšega kanclerja. Zaročnica Schuschnigga je takoj po odhodu zaročenca začela prodajati pohištvo v gradu, dočim se je oče bivšega kanclerja tudi preselil "proti severu." Govori se, da bodo Schuschnigga v Nemčiji postavili pred sodnijo in ga obtožili veleizdaje.

Obisk iz Kanade

Iz Lachine, Quebec, Kanada je prišel včeraj obiskat v uredništvu Mr. Frank Zbačnik, naš zvesti naročnik. Prišel je v Cleveland na obisk k svojim trem sestram in dvema bratoma. Sestre so: Mary Sadar, Fannie Fortuna in Margaret Sadar, brata sta pa Valentin in John. Frankie nam je tudi prinesel nekaj kanadskih smok, s katerimi se sedaj postavlja naš Jože v tiskarni. Prav lepa hvala za prijazni obisk in za smokke. Mr. Zbačnik ostane v Clevelandu najbrž do petka, ko se vrne v Kanado.

Ima hud spanec

Herbert, Allen, star 37 let, se ga je tako nažehljal, da je na potu proti domu se vlegel na železniško progo, kjer je sladko zaspal. Železniški čuvaj ga je skušal zbuditi s tem, da ga je s količkom parkrat mahnil po zadnjici, toda Herbert je kar naprej spal. Šel je na privozil vlak in nekako močno zadel Herberta, se je slednji zbudil in vstal, nekoliko poškodovan radi sunka od lokomotive.

Krasne slike

Nocoj, v sredo večer, ob 7:45, se bodo kazale krasne filmske slike v novi šoli sv. Vida. Slike bo kazal Father Andrew. Vstopnina je samo 20c.

V bolnišnico

Svetkova ambulanca je odpeljala v Cleveland Osteopathic bolnišnico Mrs. Mary Bitenc, 922 Alhambra Rd. Nahaja se v sobi 203. Bolnišnice naslov je 3146 Euclid Ave.

Dragocen pozdrav

Včeraj nam je pošta dostavila lično razglednico, na kateri se gospod ljubljanski župan in njegova soproga gospa Adlešič poslaeljata od "Ameriške Domovine" pred odhodom v staro domovino. Gospod župan dr. Adlešič in enako njegova soproga sta napisala v slovo nekaj krasnih vrstic, ki nam bodo dolgo v spominu. Dobili smo tudi razglednico iz Niagara Falls, katere je spoštovani par obiskal pred odhodom iz Amerike. Dr. Adlešič trdi, da se je čudil naravni krasoti niagarskih slapov.

V Mehiki je narejen konec revolte generala Cedilla

Mexico City, 31. maja. Predsednik mehiške republike Lazaro Cardenas je včeraj naznanil, da je končana revolta generala Cedilla. Revolta se je začela v državi San Luis Potosi. Cedilla je imel za seboj večino kmetov v državi, ki so veliki nasprotniki predsednika Cardenas. V državo je bilo poslanih 30,000 mož mehiške armade, ki so naredili konec upor. Gen. Cedillo se je umaknil v hribe, vendar ima s seboj tako malo pristašev, da ne tvori nobene nevarnosti več. Gen. Cedilla je bil svoječasn poljedelski minister v kabinetu predsednika Cardenas, ki je izjavil, ako dobi generala v roke, da ne bo zahteval smrtno kazni za njega.

Ogromne priprave za sprejem kralja

Paris, 30. maja. Francoske oblasti se pripravljajo za sprejem angleškega kralja in kraljice, ki nameravata priti koncem junija meseca v Paris. Detektivni so obiskali sleherni hišo ob cestah, kjer se bo vozil kraljevi par in so prepevali stanovalcem teh hiš tekom obiska kralja sprejeti kakega tujca ali osebo iz drugih krajev v hišo. 35,000 vojakov, peš in na konjih, bo zastražilo ceste, kjer se bo vozil kralj, poleg tega, da bosta stali dve koloni policije na vsaki strani ceste. Ob kraljevem vozu bodo jahali spahiji in policija na motornih kolesih.

Moka za brezposelne

Mesto Cleveland dobi te dni od zvezne vlade toliko moke, kot jo brezposelni v mestu potrebujejo v enem mesecu. Zvezna vlada kupuje že od prvega januarja naprej pri farmarjih vse, kar slednjim preostaja. Farmarski pridelki so poslani v večja mesta, nakar se razdelijo med brezposelne. Računa se, da bo prišlo v Cleveland 250,000 funtov moke.

Ni zalego

Znana plesalka Sally Rand, ki najraje naga pleše, je nastopila na spominiki dan v neki protestantovski cerkvi v Kansas City, da govori za prispevke za španske lojaliste. Prišlo jo je poslušat — 19 ljudi.

Konvencija čarovnikov

Mr. John J. Grdina, poznani in menda edini slovenski "čarovnik" v Zedinjenih državah, nam je poslal lepe pozdrave iz Cincinnatija, Ohio, kjer se vrši konvencija čarovnikov. Imamo se prav dobro, piše Mr. Grdina. Menda ja, saj lahko coprajo eden drugemu!

Japonska armada na Kitajskem šteje 400,000 mož

Sangaj, 31. maja. Japonska ima danes na 250 milj dolgi fronti na Kitajskem nič manj kot 400,000 mož, ki pričakujejo te dni povelje, da se začnejo pomikati proti mesto Hankov, ki je začasno glavno mesto Kitajske. Napram Japoncem se bori nekako 1,000,000 Kitajcev, ki se trdovratno otrsajo vpadalcev. Poroča se o hudih in krvavih bojih v Lenfang pokrajini, ki je najbolj važna za Japonce. Iz japonskih virov se poroča, da se Kitajci umikajo iz Lenfang okraja, potem ko je bila njih armada bombardirana po 150 japonskih zrakoplovih. Obenem se poroča iz Hongkonga, da so japonski zrakoplovi napadli mesto Canton, in sicer že četrte v štirih dneh. 1,500 Kitajcev je bilo pri tem ubitih in nad 5,000 ranjenih.

Denar bo treba posoditi vladi za vojno

Washington, 31. maja. Vojški odsek senatne zbornice kongresa je včeraj odobril predlog, ki pravi, da bo moral sleherni Amerikanec, ki ima \$1,000.00 ali več čistega premoženja, denar posoditi vladi, kadar bo napovedana vojna. Proti temu predlogu je protestiral mornariški in vojaški oddelek vlade, toda kongres je predlog vseeno odobril. Predlog je v prvi vrsti naperjen proti onim finančnim močtem, ki ustvarjajo vojno histerijo s tem, da hujskajo javnost. Če bodo vedeli, da bodo morali denar izročiti vladi na male obresti, bodo odnehali za vojno propagando.

Mr. A. Grdina

Mr. A. Grdina, predsednik Jugoslovanskega kulturnega vrta, nam sporoča: Javnost prošim za nekoliko potrpljenja glede raznih poročil o nabiranju darov za Vrt, glede olupšave cest in Vrta, nadalje glede poročil o slavnosti in zahval vsem, ki so tako plemenito pomagali pri naši največji narodni slavnosti, kar smo jih še kdaj imeli Slovenci v Zedinjenih državah. Bil sem zaposlen z dr. Adlešičem, ki nas je obiskal in zamudil sem iz tega vzroka precej drugih stvari. Spremljal sem častna gosta, gospoda župana in soprogo tudi v Washington in v New York, odkoder se danes odpeljeta zopet v svojo domovino. Od danes naprej sem pa zopet na razpolago vsem, ki želijo govoriti z menoj. Vsi ste dobrodošli. — Anton Grdina, predsednik J. K. Vrta.

Morilec policista

Včeraj smo poročali, da je bil v Clevelandu v noči med nedeljo in ponedeljkom umorjen od roparjev policist Raymond Griffin, star 29 let. Tekom včerajšnjega dneva je policija aretirala nič manj kot 15 žensk in osem mladih moških, ki so osumljeni umora in rop. Zakaj je bil policist umorjen, je skrivnost. Znan je bil kot eden najboljših policistov, pošten, trezen, postrežljiv in prijazen. Policija je na delu, da dožene vzrok njegove smrti. Sovražnikov ni imel, ni zahajal v nobene nočne prostore in je bil poleg tega dober družinski oče.

Za čitalnico

Samostojno podporno društvo žužemberk je darovalo za S. N. čitalnico \$3.00 kot častno članarino. Odbor čitalnice izreka društvu prav iskreno zahvalo.

Ameriška Domovina protestira, ker država ne plačuje starostne pokojnine našim ljudem

Naše uredništvo je te dni naslovilo na državno postavodajo protest, ker je postava v državi Ohio glede starostne pokojnine narejena tako, da ljudje, ki niso najmanj 15 let ameriški državljani, ne morejo dobiti starostne pokojnine.

V pismu na predsednika senatne zbornice in na predsednika poslanske zbornice je naše uredništvo vprašalo, zakaj se pred postavo dela razlika pri ljudeh, ko vendar ameriška ustava piše, da smo pred ustavo vsi enaki.

Naše mnenje je, da človek, ki je dosegel 65. leto in je brez srestev, je ravno tako potreben podpore in pokojnine, če je državljan ali če ni državljan.

Dočim vlada Zedinjenih držav dovoljuje pokojnino starim ljudem, če so državljani ali ne, pa slednjo odreka postava države Ohio, kar je očitna krivica za stotine in stotine naših in drugih ljudi.

Samo v Clevelandu imamo mogoče do 600 ali 700 Slovencev, ki so dosegli 65. leto, so delali trdo za preživetje, toda jim usoda ni naklonila, da bi si nahnarili denar, državljani pa vsaj 15 let še niso.

Vsi ti bi morali dobiti mesečno starostno pokojnino. Tozadevno bomo vodili boj v državni postavodaji, da kaj naredimo za naše v resnici potrebne siromake.

Slovenski farmarji v Lake in Ashtabula okrajih imajo lisoče dolarjev škode radi vremena

Naš poročevalec se je podal kakih par bušljev grozdja. Če preračunamo, da se nahaja v Lake in Ashtabula county do 300 slovenskih farmarjev, ki imajo najmanj 3,000 akrov posajenih s trtami, tedaj si lahko predstavljamo ogromno zgubo, ki jo bodo imeli naši ljudje letos.

Vzemimo, da se proda tona grozdja za \$40.00, kar je dovolj nizka cena. In na akter zemlje pride povprečno v dobri letini po dve toni in pol grozdja. Na 3,000 akrih bi torej pričakovali 7,500 ton grozdja.

To pomeni, da bodo naši ljudje zgubili letos skoro \$300,000, ker jim je slana pomorila trte. In grozdje je glavni pridelek naših ljudi v Lake in Ashtabula okrajih. Naše uredništvo se je tozadevno obrnilo na zvezno vlado v Washingtonu in poskusilo, če bo mogoče dobiti kako pomoč.

Davki so visoki, zavarovalnice, poprava poslopj in vse drugo, kar mora farmar imeti, in če mu trta pomrzne, pomeni to zgubo glavnega vira dohodkov. Mi simpatiziramo z našimi ljudmi v Lake in Ashtabula okraju, in če bomo mogli, bomo skušali kaj doseči za nje.

Drugi naš prijatelj, ki ima 17 akrov trte, nam je pripovedoval, da težko če bo dobil od vseh trt

Fašistovska konvencija piketirana

San Francisco, Cal., 31. maja. Včeraj je bila tu zaključena konvencija nemških fašistov v Ameriki, ki so organizirani v German - American Bund. Na konvenciji je bilo navzočih kakih 200 delegatov. Zborovali so v California dvorani, katero je piketiralo 2500 ameriških državljanov, toda ni prišlo do nobenega spopada, razen, da so se piketi smejali delegatom, ko so hodili v dvorano.

Društvo Marije Magdalene

Tajnica društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ se bo nocoj nahajala v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida med 6. in 7. uro v svrhu društvenih zadev.

Slovenska radio ura

Slovenski radio program, ki se oddaja ob sredah zvečer na WCLE radio, postaja, bo danes oddajan ob 5:30 namesto ob 7. uri kot običajno. Bo jako lep program.

Smrtna kosa

Za srčno hibo je umrl rojak Frank Dolar, star 56 let. V Clevelandu je bival 35 let in je bil doma iz Ljubljane. Bil je član društva Naprej št. 5 SNPJ. Stanoval je na 1415 E. 39th St. Pogreb ranjkega se vrši v petek popoldne ob 2. uri iz Frank Zakrajške pogrebnega zavoda na 6016 St. Clair Ave. Bodi ranjeku mirna ameriška zemlja!

Pozdravi potnikov

Iz parnika Normandie pozdravljajo uredništvo in rojake v Clevelandu sledeči: Josephine Terček, Frances Dolinar, J. Stokel, Rose Rogelj, M. Naglič, Wm. Candon, Janko N. Rogelj, Theresa Russ, Tom Krašovec, M. Spular, Aug. Kollander, John Zavrlj, Levstik in A. Bohinc. Lepa hvala za pozdrave.

Razbita okna

Nepoznani lopovi so sinoči okoli 10. ure na Five Points in St. Clair Ave. razbili deset večjih trgovskih oken. Nihče ni videl, kako se je delo izvršilo.

Materinski klub

Seja Materinskega kluba fare sv. Vida se vrši nocoj v sredo v običajnih prostorih.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razmaščalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 127, Wed., June 1, 1938

Po odhodu dr. Adlešiča

Predstavnik Slovenije v Zedinjenih državah, ljubljanski župan dr. Jurij Adlešič, odpotuje danes, 1. junija, v domovino, kamor ga kličejo obilni uradni posli. Nam vsem je žal, da odpotuje tako hitro v domovino, ko smo ga vendar tukaj komaj dobro spoznali in mu pogledali v njegovo pošteno lice in komaj spoznali njegovo tako iskreno čutečo srce.

Zavedamo se pa kljub vsemu temu, da je imel obisk dr. Jurija Adlešiča ogromen pomen tako za nas ameriške Slovence, kot za naše rojake doma, predvsem pa je naredil obisk gospoda župana sijajen in pomemben vtis na ameriško javnost. Pred nami je uradni zapisnik "Congressional Record," ki dnevno prinaša vsi zapisnik o poslovanju kongresa Zedinjenih držav. V zapisniku kongresa z dne 17. maja beremo, med drugim, sledečo značilno izjavo Hon. Robert Crosserja, ki je kongresman iz 21. okraja. Mr. Crosser je govoril v kongresu:

"Preteklo nedeljo sem bil počaščen od zastopnikov malega slovenskega naroda v Clevelandu, ki me je povabil na otvoritev Jugoslovanskega kulturnega vrta v Clevelandu. Rečem, da sem bil počaščen od zastopnikov "malega" slovenskega naroda. Toda, gospodje tovariši v kongresu, povem vam, da so to ljudje, katerim v vseh svojih dolgih letih občevarjanja z narodi, nisem še našel para.

"Ti Slovenci v Clevelandu so inteligentni, lojalni Amerikanci in nas, rojene Amerikance, prevladuje nekaka nova, vzvišena misel, ko se pogovarjamo s temi ljudmi, ki so v resnici vredni vsega našega spoštovanja. Poznam Slovence že nad 30 let, odkar sem tu med vami, gospodje tovariši v kongresu, toda nisem imel prilike še vse do 15. maja letos priti v stik s toliko voditelji slovenskega naroda, ki bi tako inteligentno predstavljali ne samo svoj narod, pač pa našo Ameriko! . . ."

Bratje in sestre, take besede, izrečene v kongresu Zedinjenih držav, po veteranu kongresmanov — Mr. Crosser je bil že desetkrat izvoljen od naroda, da zastopa 21. kongresni okraj v postavo daj Zedinjenih držav — take besede zaletajo in so v korist vsemu našemu narodu. Trenutno sicer ne bomo obogatili radi tega, toda pride čas, pride prilika, ko se nas bo bolje upoštevalo, in bodo imeli posamezniki kot ves narod materialno in moralno korist od tega.

Da se je ustvarila najboljša vez med domovino in med Ameriko je v najobilnejši meri prispeval gospod ljubljanski župan dr. Jurij Adlešič in pri tem je plemenito pomagala njegova gospa soproga. Dr. Adlešič je tekom svojega bivanja med nami se seznanil z najbolj odličnimi predstavniki Amerike, z ljudmi, ki imajo besedo v Ameriki, in pri vseh teh nas je tako fino prijateljsko in razumno modro zastopal, da smo pridobili na ugledu in spoštovanju kot narod v štiri najstih dnevih več kot v vseh letih našega bivanja v Zedinjenih državah.

Mnogi Amerikanci še danes ne morejo verjeti, da je gospod dr. Adlešič ljubljanski župan. Oni so mnenja, da je predstavnik Velike Anglije, in le s težavo smo mnoge prepričali, da je to naš slovenski sin, ki je prišel počastiti slovenski narod v Ameriko. Pot dr. Jurija Adlešiča v Zedinjene države se je obilno poplačala z največjim moralnim uspehom, katerega smo pridobili radi njega v Ameriki, in katerega obiska odmev se je našel v prvi postavodajni sveta — v kongresu Zedinjenih držav, kakor tudi v mestni zbornici clevelandski.

Gospod župan, dr. Adlešič, ponosni smo na Vas in spomin na Vas in gospo soprogo ostane med nami za vselej. Slovenija pač ni mogla poslati k nam bolj modrega in zastavnega poslanika med nas kot v Vaši spoštovani osebi. Dosegli ste nekaj, kar se je dosedaj posrečilo samo še ljubljanskemu našemu škofu dr. Gregoriju Rožmanu, ko nas je tekom svojega bivanja v Ameriki opominjal na vero naših staršev in na lepoto slovenske pesmi. Vi pa, dr. Adlešič, ste pa v civilnem pomenu ustvarili krasno vez med našimi ljudmi in med našo staro domovino. Takih predstavnikov naroda bi še več potrebovali, toda zaenkrat ste v najbolj dovršeni meri izpolnili svojo nalogo. Kjerkoli je bilo mogoče nekaj hladnosti napram domovini, ste vi s svojim gorkim srcem pregnali hlad in nam vlili nov ogenj narodne zavesti in spoštovanja do domovine, in kateri ogenj se ne bo dal ugasniti.

Potujte srečno z gospo soprogo, vrnite se v Ljubljano in povejte Sloveniji, da smo v Ameriki zvesti sinovi Slovenije, kakor smo lojalni Amerikanci. Saj sin ali hči, ki pozabi na mater, ni vreden neveste! Tisočkrat pozdravljeni Vi in po Vas vsa Slovenija!

Kaj pravite!

Lahko smo ponosni na našo Slovenijo, zlasti na našo staro Ljubljano, ki se je spomnila, da je treba dati priznanje tudi Amerikancem, ki so nam dali kruha in strehe. S krasnimi in trajnimi darili, ki jih je prinesel župan dr. Adlešič Clevelandu in drugim ameriškim mestom, smo dobili vsi tukajšnji Slovenci še večji ugled. Zato moramo biti pa vedno hvaležni naši domovini za njo no pozornost in taktost.

BESEDA IZ NARODA

"Zvončki" in "Zvon"

Že ob pol treh predzadnje nedelje popoldne je bila zbrana množica ljudi okrog Jugoslovanskega narodnega doma v West Parku, da prisostvujejo prvemu koncertu novega ustanovljenega mladinskega pevskega zbora "Zvončki." In ob tretji uri je bila dvorana že nabita polna prijateljev mladine iz vseh bližnjih krajev. Zelo dobro so se odzvali "Zvončkovemu" povabilu pevci in pevke ter starši "Slavčkov," "Skrjančkov," Mladinskega zbora iz Waterloo Rd., "Kantarčkov" in Mladinskega zbora iz Holmes Avenue. Še par takih prireditev in bodo West Parčani primorani povečati dom.

Program "Zvončkov" je krasila ista krasna slika kot je krasila programe Zdrženih mladinskih pevskih zborov pri zadnjem koncertu. Ta slika je res nekaj izredno pomembnega za te naše zore.

Predsednik "Zvončkov" g. Frank Mlakar je veselo pozdravil vse navzoče in se lepo zahvalil Zdrženim mladinskim pevskim zborom za lep odziv in sodelovanje. Obenem se je zahvalil direktoriju J. N. Doma in drugim, ki so pripomogli do ustanovitve zbora in še posebno pa pevododji g. Louis Seme-tu, kateremu, se je izjavil, gre največja zasluga. Kot častni govornik bi imel slediti g. Mlakar-ju pesnik in glasbenik g. Ivan Zorman, ki pa radi preobilne zaposlenosti ni mogel biti navzoč.

"Zvončki" so ob svojem prvem javnem nastopu zapeli "Prav lepo je res na deželi" in že v tej kratki pesmici je bilo razvidno, da so vredni svojega imena; prav milo je donesla slovenska pesem iz grl te novo izbrane mlade skupine. Dobro so se postavili v pesmicah "Stoji stoji Ljubljana" in "Ptiček prav majhen je." Humoristična pesmica "Izak, Jakob, Abraham" je občinstvu kot pevcem in pevkam samim, zelo ugajala kot ptem tudi "Ko ptičica sem pevala."

Zatem so nastopile poznane mlade sestrice Delores in Frieda Vidic. Ti dve mladi pevki sta dober zgled korajžnih pevskih nastopov in čiste izgovarjave. Kakor sta še majhni, se je v odzadu dvorane dobro razumelo vsako besedo izbrane pesmice "Ringa, ringa raja." Na klavirju je spremljal njih učitelj, g. Seme.

Sledili so jima zopet "Zvončki," ki so otvorili svoj drugi del programa s pesmico "Pojte drobne tičice." Nadalje so zapeli "Kolo," "Bučelar," ki potrebuje od strani pevcev in pevk točno pazljivost, da poje vsak glas ob pravem času, toda Zvončki so jo dobro peli. "Šmentana muha" je povzročila smeh med občinstvom in pevci in pevke so jo peli smehljajočih obrazov. "Zvončki" so zaključili svoj del programa s krasno melodijo "Prišla bo pomlad." Lepšega ali boljšega petja kot je bilo petje "Zvončkov" bi bilo za prvi koncert skoro nemogoče. Za večino teh mladcev je bil to prvi javni nastop in že v tako kratki dobi učenja so pesmice lepo prednašali in pa izgovorjava je bila dobra, kljub temu da veliko otrok še govori težko v slovenskem jeziku in da West Park nima nobene slovenske šole.

Po zadnji pesmici so "Zvončki" poklonili pevododju lepo kočarju cvetlic v znak hvaležnega spoštovanja.

Po kratkem odmoru je predsednik Zdrženih mladinskih pevskih zborov, g. John Terlep, v imenu vseh mladinskih zborov pozdravil in čestital "Zvončkom" in obenem povabil vse navzoče na veliki piknik Z. M. P. Z., ki se vrši v nedeljo 19. juni-

ja na prostorih Slovenskega društvenega doma na Rechar Rd. v Euclid, Ohio.

Njemu je sledil nastop skupine Zdrženih mladinskih pevskih zborov. Od vsakega zbora se je udeležilo lepo število pevcev in pevk tako, da je bil oder skoro premajhen. Zapeli so "Mladina je srečna," "Cin, cin, cin," "Tiri, tiri, tinje," "Svatovska," "Zabja svatba" in "Bog živi vas." Tako glasno in čisto brzokone se ni donela slovenska pesem v tej dvorani kot je pri tem nastopu. Odziv udeležencev, burno aplavdiranje, je razveselilo pevce in pevke, da so vedno bolj s korajžo peli.

Pevododja zbora, kot znano, je g. Louis Seme in na klavir je spremljevala "Zvončke" in skupino Z. M. P. Z. pianistinja gđ. Elsie. Bil je to velik dan v West Parku, ki ostane nam vsem med veselimi spomini. "Zvončki" so glasovno dobri in bodo v petju gotovo dobro napredovali in obenem imajo tudi dobre voditelje kot Mlakarjeve, Mirtičeve, Sustaršičeve in še par drugih in ako jim bodo stali starši sledili, bodo "Zvončki" še dolgo prepevali in uspevali.

V imenu Zdrženih mladinskih pevskih zborov iskreno čestitam mladim pevcem, pevkam in pevododji ter se tople zahvaljujem West Parčanom za njih gostoljubnost.

Isti večer ob 8. uri je imel pevski zbor "Zvon" svoj pomladanski koncert v Slov. nar. domu na 80. cesti. Ker sem se pri "Zvončkih" malo predolgo zamudila, sem prišla prepozno za pričetek Zvonovega programa. Zamudila sem tri točke mešanega zbora, namreč "Poljske rože," "Ptička" in "Zagar" ter ženske zore Barkarola iz opere "Hoffmanove pripovedke," "Pojeteljin" in "Ogljar." Slišala sem tudi samo zadnjo kitico Zormanove "Pesem starca," katero je pel bariton solo Silvester Paulin. Sodeč po njegovem petju je bil g. Paulin dobro razpoložen, ker pel je razločno in glas mu je bil čist in naraven.

Sledil mu je moški zbor z lepimi pomladanskimi pesmicami "Tam kjer pisana so polja," "Travniki so razcveteni" in "Na zeleni gori," katero so običajno dobro proizvajali.

Predno je zopet nastopil mešan zbor, je bilo deset minut odmora, nakar so zapeli "Pomlad." Posebno v tej pesmi je bilo opaziti lepo prednašanje, a žal, kot skoro vsak zbor, ima tudi "Zvon" par članov, ki pač ne verujejo v pianissimo in fineso petja. "Oh Marička," katero je pel mešan zbor, je navzočim zelo ugajala kot pač vedno vse narodne pesmi.

Zatem je bila na vrsti sopran solo, namreč lepa Zormanova skladba "Spomin," katero je peli dobro poznana Agnes Zagar. Ga. Zagar je dobro razumela to pesmico in tako čutečo pela, da je navzoče res ganilo. Na željo navzočih je zapela še "Vsi so prihajali."

Moški zbor ji je sledil s "Pevčeva pomladanska" in potem pa dve Pregljelvi narodni pesmi iz Savinjske doline "Venite, rožice moje" in "Na vas." Šestnajsta in zadnja točka na programu je bila "Venček narodnih pesmi." Uvodni bariton je pel solist Silvester Paulin in se silno dopade besedilo pesmice "Na zeganemu britofu," toda cel venček vsebuje lepo izbrane pesmi in "Zvonariji" so tudi dobro zapeli. Pevododja zbora, g. Ivan Zorman, je bil ob zaključku deležen lepe košare cvetlic, podane mu od trvaležnih pevcev in pevk.

O udeležbi "Zvona" moram reči, da ni bila posebna in da so zaslužili ti pevci in pevke s svojimi številnimi nastopi za razne skupine lepšega odziva od strani javnosti. Stoprocentno se je

odzval pevski zbor "Planina" iz Maple Heights in dobro je bil zastopan pevski zbor "Cvet"; od par drugih zborov sem opazila enega ali dva člana. Toda, kot je rekel tajnik Paulin ob zaključku programa, udeležba ni bila velika, toda lepa in dostojna.

Ne spominjam se pa bolj prijazne in prijetne pokoncertne zabave "Zvona" kot ravno to nedeljo. Vsi navzoči so bili izredno dobro razpoloženi in vse prezgodaj je prišel čas za ločitev.

Bil je to res krasen, užitek polen majski dan, le žal mi je, da sta se koncerta "Zvončkov" in "Zvon" vršila isti dan. Razdaljena zbora in en mladinski, drugi odrasli, a v imenih tako sodna. Res, nerada sem se ločila od "Zvončkov," kajti prav prijetno sem se počutila v njih sredini, toda obenem sem se čutila dolžna udeležiti se koncerta našega sosednjega zbora "Zvon."

Hvala "Zvončkom" in "Zvonarjem" za lepo petje in gostoljubnost! Pozdrav!

Ančka Traven.

Slovenski dom na Holmes Ave.

Ker večinoma vidimo in beremo dopise od njih in istih direktorjev, sem se tudi jaz namenil nekoliko opisati o našem delovanju, da ne boste mislili, da ostali direktorji spimo. O, kaj še! Ravno zdaj smo prav pridno na delu s predpripravi finance, da se čimprej uresniči naš zaželeni cilj, to je, prizidek k Domu.

Zatorej rojaki od blizu in daleč, prosim vas, sodelujte z nami, ker ta narodna ustanova bo nam in vsej naselbini v ponos. Nadalje naznanjam, da se bo vršil piknik Slov. doma 26. junija na Močilnikarjevi farmi. Zato vas še sedaj vabimo od blizu in daleč, da nas posetite v največjem številu. Preskrbeli bomo, da vam ne bo dolg čas. Za lačne želodce vam bodo naše kuharice preskrbele; da ne boste žejni, imamo pa vse najboljše natakne pripravljene. Če bo katerega veselilo, da se malo zavrti, bo pa to lahko storil ob zvokih Frank Jankovičeve godbe. Torej, vidite, nikomur ne bo dolg čas.

Še enkrat apeliram na vas, rojaki, poprimimo skupaj, da prej pridemo do zaželenega cilja. Z vašim sodelovanjem bomo tudi mi direktorji dobili nadaljnega poguma, da bomo delali in skrbeli, da se čim prej uresniči naš cilj.

Frank Znidaršič.

Zahvala zbora "Cvet"

Pri vsakem zboru, društvu in skupini v splošnem, se pojavi prilika, da člani obiščejo razne trgovce za oglašje, razne darila, itd. Kako težko se človek odpravi na tako delo vedo le oni, ki so že sami poizkusili. Okorajši človeka in dvigne mu pogum prijazen, dobrovoljen trgovec.

V posebno dolžnost si štejem, da se zahvalimo spodnjim sedmim trgovcem, ki so se takoj na prvo vprašanje tako lepo odzvali in darovali krasne dobite: Grdina Furniture Co. 6019 St. Clair Ave., ki je pod vodstvom Frank Grdina; Modernette Beauty Shoppe na 1811 E. 79th Street, katero vodi Elsie Artel; Mr. in Mrs. John Lupšina, grocerija in mesnica na 10201 Prince Avenue Globokar's Friendly Service Station na vogal E. 185th Street in Chapman Ave., ki je postaja znanega Franka Globokarja; Grdina Hardware Co., ki se nahaja na 6127 St. Clair Avenue, ki so darovali celo dva dobitek; Ignac Slapnik, cel cvetličarna na 6102 St. Clair Ave. in pa Norwood Appliance & Furniture Co. 6104 St. Clair Avenue, katero vodita Jerry Bohine in John Susnik.

V imenu pevcev in pevk zbora "CVET" prejmite trgovci priščeno zahvalo in občinstvu jih priporočamo! Pozdrav!

Ančka Traven, pred.

Euclid Rifle and Hunting Club

Samo za en konjski noht je manjkalo, pa bi bil Jože Mlakar danes posestnik že tretje farne. Namreč, za eno piko je manjkalo, pa bi jih bil sklatil vseh 25 golobov in tako dobil nagrado od kluba v vsoti \$5.00. Za ta denar bi bil lahko kupil farmo, sicer ne preveč veliko oziroma vsaj aro bi bil lahko dal nanjo.

In bi jih bil Jože potemplal vseh 25, da ni videl Janez Klaus velike nevarnosti, v kateri se je nahajala društvena blagajna. Zato je pa Klaus, ko je videl, da Mlakar ne misli odnehati in jih je imel že 18 po vrsti na vesti, začel slednjega dražiti, ga ogo-varjati in motiti, da bi tako povzročil v Mlakarjevih žilah nemir in bi se mu roka stresla in oko skailo, da bi zadel v prazno.

Mlakar je pa stal ko hrast. Bil je čisto miren, samo za spoznanje je bolj rdečo barvo je dobil na svoja nežna liceca. Pa so padali golobje drug za drugim, lepo po vrsti. Klaus je kar skakal, ko je videl, da bo nastala v klubovi blagajni velika luknja, pa je napel zadnje sile ter začel pripovedati Jožetu o raznih vabljenosti tega sveta, o silnem trpljenju, ki čaka velike grešnike na onem svetu, o ljudeh, ki nimajo nobene manire.

Bolj ko je Klaus vpil, bolj je Mlakar zadeval. Ko jih je Jože podrl 24 in je imel v puški še en naboj za zadnjega goloba, je pa naenkrat postalo vse tiho, kot pet minut pred sodnim dnevom. Zdjaj se bo odločilo. Ali bo padel zadnji golob od svinečnega zrna iz Mlakarjeve puške. Mlakar dvigne puško, golob zleti, lepo zakroži po zraku v dolgem loku, puška zagrmí in — golob pade cel na tla. Takrat so pa

fantje začeli vpiti, Jazbec je klical bando, naj zaigra radeckimars, Sepic je v naglici vtaknil goreči konec cigarete v usta, Janžević je nekaj rekel po dolensko, česar si ne upam zapisati, Mandel se je privošljivo muzal, Baraga je polglasno rekel: no, taku je! Mlakar je pa resasto pogledal, prijel puško za cev in začel iskati Klausu, ki je bil ta čas že daleč od kantine, na ves glas krohotujoč se.

Vsi smo se oddahnili, ko smo videli, da je petak, ki je tako gvišno lezel iz društvene blagajne, zopet smuknil nazaj. Jože je rekel, da bi bil tudi zadnjega goloba podrl, če bi se bili še naprej drli, ampak na živce mu je šla smrtna tišina, ki je zavladala ob napetem pričakovanju svetovnega dogodka.

Ko smo potem podpirali kantino pri vohu, je Klaus vedno skrbno pazil, da je bilo dovolj naših fantov med njim in med Mlakarjem.

Zvečer nas je šlo pa nekaj fantov na odhodnico, ki je bila prirejena sobratu Plešiču, ki odhaja v staro domovino na obisk. Dobro smo se imeli in prav nič ga ni bilo premalo. Prav škoda je, da ni vsak dan kaka taka odhodnica.

Torej v sredo 25. maja smo jih pa takole zbijali:

Sepic	21
Gubanc	11
Mandel	23
Lampe	16
Plesic	19
Jazbec	16
Mlakar	24
Janžević	18
Baraga	20

Chas. Lampe, manager.

Lorain Hunting & Rifle Club

Z veseljem naznanjamo vsem prijateljem in znancem oziroma cenjenemu občinstvu, da nam je že možno otvoriti novo strelišče z lovsko kočjo, krito tobčilnico in obširno plesišče, katero odgovarja vsem vremen-skim elementov. Lepi gozdovi mejijo na vse strani tega ozemlja z lepimi kolovozji in stezami. Vhod je velik in drži na glavno cesto, okoli sto čevljev, paste že na mestu. Prostora za parkiranje avtov je za tisoče, vse na trdih tleh. Prostora za igranje baseball in drugih sportnih iger je več kot za potrebo. Sence za vsakega dovolj. Klopi za trudne, da se počijejo in mize ter stoli za one, kateri radi pri poliču sedijo.

Na 5. junija je velik lovski praznik lorainških lovcov. Imeli bodo namreč otvoritev in piknik novega strelišča, kateri se nahaja na ozemlju čez 200 akrov, ki ga ima klub v najemu. Prostor se nahaja na Clinton Rd., kake četrte milje iz mesta, ali ravno en dolgi mestni blok od starega prostora na Seneca Rd. naprej. Torej ni težko najti. Na 31. cesti pri Oakwood parku na Clinton Ave. zavijte ven z mesta tri kratke bloke čez most, pa ste že na našem ozemlju in niste zgrešili.

Ne bom natančno opisoval kaj bo na našem pikniku, ker vsi pikniki so skoro enaki. Godba bo obstojala iz petih muzikantov ter bo pričela igrati ob treh popoldne pa do konca. Prvi ples bo pa stal \$25 in kdor bo prerezal trak, na katerem bosta dva šopka cvetlic, bo dobil tudi za eno leto člansko kartico. Drugi bo po pet in tretji po dolarju. Vsi drugi pa prosti in ti bodo menda najbolj zastopani. Razen tega bo tudi streljanje lončenih golobov. Zabave za vse dovolj.

Piknik se vrši ob vsakem vremenenu. Lovci se ne ustrašijo najgršega vremena.

Milica Jaruskova iz Pra-ge, Čehoslovaška, je bila proglašena za najbolj per-fektno dekletko izmed 17,000 deklet.

PO DEŽELI ŠKIPETARJEV

Po nemškem izvirniku K. Maya.

Došli smo mladi par in ker nobenega od Habulamovih ljudi ni bilo več blizu, sem presrečnemu Jankotu vtaknil v žep še tistih tisoč piastrov, ki se je z njimi odkupil Habulam. Branil se je, preveč da je, je pravil, ni si toliko zaslužil. Pa vdati se je moral. Oba sta se vsa srečna zahvaljevala. Osrečili smo dva poštna človeka in tako cena je obilo odtehtala neprijetne dogodke v Habulamovi hiši.

Le počasi se je pomikal po blatni cesti voz s srečnim parom, tudi mi smo le počasi jezdili. Potoki so narastli, svet ob cesti je bil poplavljen. Vreme pa je bilo lepo, sonce je toplo sijalo.

Halef je prijezdil k meni. "Ali misliš prehiteti naše ubežnike? Ti bo uspelo?" "Ne mislim jih prehiteti, Halef! Bolje je za nas, da jezdijo pred nami."

"Zakaj?" "Ker ne vemo, kje leži Karanirwan han. Kazali nam bodo pot, šli bomo za njihovo sledjo."

"Pa si pravil prej, da jih moramo prehiteti."

"To je bilo tistikrat, ko sem mislil, da je treba Žutega iskati v Karanorman hanu. Za tisti han sem prilično vedel. Kje da leži Karanirwan han, tega pa ne vemo."

"Misliš, da ga boš našel?"

"Upam, da prav kmalu."

"Najbrž leži kje za Skopljem, ne?"

"Vsekakor. Ni verjetno, da bi ležal med Kliselijem in Skopljem."

"Je Skoplje veliko mesto?"

"Cenim ga na trideset tisoč prebivalcev."

"Kako pa boš našel v Skoplju sled naših ubežnikov —? V takem velikem mestu se vsa sled izgubi!"

"Sled njihovih konj boš seveda zamen iskal v takem obljubenem kraju. Tako zasledovanje je mogoče le v pesku puščave ali pa po tratih pustinje in po gozdovih. Toda tudi v mestu pušča človek sled za seboj, pa če je še tako veliko in obljubeno. Take sledove je treba seveda drugače iskati. Ali se še spominjaš, kaj smo doživeli v Stambulu? Našli smo Ibrahima in še mnoge druge ljudi. In vendar nismo iskali sledov po tleh. Sicer pa sodim, da naši dobri znanci v Skoplju vobče ne bodo šli. Izognili se bodo mestu."

"Zakaj?"

"Ker je za nje Skoplje prenevarno. Misli na Aladžija! Ljudje ju poznajo in oblasti gotovo tudi. Ne smeta se pokazati!"

"Če pa oblastniki držijo s temi ljudmi—"

"Mali oblastniki po podeželskih mestih že. Saj smo sami doživeli nekaj takih slučajev. Skoplje pa je vendar veliko mesto, sedež višjih oblasti in vojaštva. Tam so tla za take ljudi le prevročja. Misli tudi na Mahan el-Baršo, na ubeglega nekdanjega skopljskega davkarja! Bežati je moral, najbrž so ga nagnali, državni denar je poneverjal. Poznajo ga, tak človek se ne sme več prikazati v Skoplju, prijeli bi ga. Mogoče je seveda vsekakor, da bodo radi ranjenega Mubareka obiskali mesto. Rane se mu gnojijo in če kmalu ne pride dobremu zdravniku v roke, mu bo slaba predla. Pripravljene moramo biti na obe možnosti in da jih bomo iskali po mestu. Najverjetneje pa je, da bodo mesto objezdili ter onstran mesta spet prišli na cesto, ki pelje v Tetovo."

"In tam za Tetovim, misliš,

leži Karanirwan han?"

"Če prav slutim, leži kje v neki samotni dolini Šar planine. Tisti kraji so divji, težko dostopni, tam se lahko skrivajo ljudje kakor je Žuti, tam se tudi laže branijo, če bi jim bile kedaj oblasti za petami. Nič se ne boj, naši ga bomo!"

V valovih Vardarja

Prijezdili smo do Krive rijeke.

Poplavila je bregove, brodili smo po mlakah in jezerih. Če so že pritoki Vardarja tako silno narastli, kaj je bil šele Vardar.

Našli smo most čez Krivo rijeko. Ob mostiščih je stala voda na cesti za komolec visoko. Most sam je bil lesen in voda je nevarno butala ob mostnice. Nevihta pretečene noči je divjala, kakor je kazalo, po vsej dolini Vardarja od Šar planine do Plaskavice.

Vasi med Krivo rijeko in Vardarjem so bile pod vodo. Ljudje so stali ob hišah in delali z vsemi silami, da bi zaježili poplavo. Sledili smo ubežnike skozi vasico ob pritoku Krive rijeke, za vasjo pa sled izgubili.

Druge poti v Skoplje ni bilo. Ali so ostali na vasi? V hanu, ki smo mimo njega prijezdili? Ni bilo druge pomoči, vrniti sem se moral v vas in povprašati za njimi.

Han je stal trdo ob vodi, valovi so pljuskali ob zidove. Pri vratih je stal človek in kopal nasip. Po strani in neprijazno me je gledal.

Pozdravil sem ga in pridjal:

"Hud gost vas je obiskal!"

Pokazal sem na poplavo.

"Da! Pa še ni najhujši."

"Poznaš še hujše goste?"

"Seveda!"

"Na primer?"

"Ljudi!" je dejal zbadljivo.

"Upam, da takih gostov nisi tudi sam doživel."

"O pač!"

"Kedaj?"

"Večkrat in tudi danes."

"Danes? Si handžija?"

"Da."

"Ali dobiš pri tebi požirek žganja?"

"Videl sem vas mimo jezdit. Zakaj si se vrnil? Jezdi dalje!"

Naslonil se je na motiko in me sumljivo gledal.

Njegov obraz je bil odkrit in pošten. Ni kazalo, da bi bil hudoben človek ali pa da bi sovražil ljudi.

Zakaj je bil neprijazen, skraj oduren? Zaslutil sem pravi vzrok.

Dejal sem:

"Vidim, da mi nisi naklonjen. S čim pa sem si zaslužil tvojo nevljudnost?"

"Pregovor pravi, da je v ljudnost kras človeka. In res je. Toda vsikdar in za vse ljudi ne velja ta pregovor."

"Ali tudi mene šteješ med take?"

"Da."

"Povem ti, da se motiš! Ljudje so bili pri tebi, ki so me obrekovali!"

"Odkod pa veš, da so bili?"

"Pravim, da vem."

"Zakaj mi nočeš povedati? Prav tvoj molk mi izda, da me niso nalagali. Le kar dalje jezdi! S teboj se nočem pečati!"

"Pa jaz se mislim pečati s teboj! Nalagali so te! Nisem tisti in ne tak, kakor so ti me popisali."

Zaničljivo je zamahnil z roko.

"Ne muči se! Poznam te!"

"Ni mogoče? Odkod?"

(Dalje prihodnjič)

Slovenski fantje so se pred 20 leti v Judenburgu uprli

Od dneva krvavega upora v Judenburgu je minilo 12. maja točno 20 let in na 14. maja je bilo izvršeno zločinsko dejanje avstrijske vojaške justice, ki je na slepo dala ustreliti štiri naše ljudi. Ljudje smo že taki, da izgublamo kaj hitro spomin na trpljenje, in kakor v davni preteklosti se nam zde dnevi, ko so naši fantje, vojaki 17. pešpolka, pretrpeli najhujše, najbolj globoko ponižanje v Judenburgu na Zgornjem Štajerskem. In vendar je tega komaj 20 let. Še vse polno je naših ljudi, ki so pred 20 leti bili v Judenburgu, ki so bili priče tedanjim strašnim dogodkom in ki vedo, da je slovensko judenburško tragedijo doživel rod, ki živi sedaj. Razen najmlajših je nam še vedno spominu vsa groza, ki smo jo v srcih doživeli, ko smo zvedeli, kaj je doletelo ponosni in vedno samozavestni 17. pešpolk. Pa tudi vemo, kako smo bili ponosni pred 20 leti, ko smo skrivaj med seboj šepetali: "Naši fantje so pa le pokazali svoje pesti!" Resnica je, da Slovenec po naravi ni uporen in če le mogoče, tudi razume, da se z glavno ne da iti skozi zid. Vendar pa je v slovenski naravi nekaj takšnega, da ob brezmejni krivici vzkipi in se postavi zoprniku nasproti—toda vedno z zavestjo, da je pravica na njegovi strani. To se je izkazalo ob kmečkih uporih naših pradedov, to se je izkazalo pozneje v zgodovini in izkazalo se je tudi ob judenburškem uporu, ki ga moremo s ponosom, pa hkrati z žalostjo pristiati med najbolj znamenita dejanja Slovencev med svetovno vojno. Tedaj se je izkazalo, da Slovenci nikakor nismo vdani ne Habsburžanom in ne Avstriji, hkrati pa se je tudi javno potrdilo, da mi Slovenci nikoli nismo marali ne hoteli svetovne vojne ter more-

mo sedaj potrditi, da smo mi med tistimi redkimi evropskimi narodi, ki so bili proti svoji volji pritegnjeni v svetovni vihar.

17. pešpolk je bil med najbolj slavnimi avstrijskimi polki. Po Napoleonovih vojnah je bilo njegovo naborno ozemlje na Kranjskem. V sedanjem stoletju so skoraj vsi kranjski fantje, ki so bili potrjeni k pehoti, služili v tem polku, le del Notranjcev je služil pri 97. polku. Avstrijska armada je bila na 17. polk, to je na "zibcenarje," ponosna. Pokojni prof. Šuklje pripoveduje, da so bili slovenski fantje, ki s oslužili v tem polku, med najvišjimi po postavi, saj je bil sam Šuklje, ki je bil zelo visoke postave, v tem polku komaj 181. po vrsti glede velikosti. Kljub temu, da je bil ta polk nekaka elitna četa avstrijske pehote, pa Avstrija z njim ni lepo ravnala. Pred vojno je bil 17. pešpolk nameščen v Celovcu, ker Avstrija ni marala, da bi Kranjci imeli svojo vojašnico v Ljubljani. Ta slavni pešpolk, ki se je udejstvoval v neštetih bitkah in povsod pokazal, kaj se pravi slovenska korajža, ter napravil Avstriji nešteto uslug (Solferino, Custoza, Novarra, Bosna in Hercegovina), ima tudi zasluge za slovensko narodno pesem ("Regiment po cesti gre," "Ena ptička priletela," "Oj ta soldaški boben," "Fantje se zbirajo") itd. Habsburžani in Avstrija pa so bili vedno nevhvaležni in tako tudi do 17. pešpolka. Med vojno je bil ta pešpolk nekaj časa nastanjen v Ptuj, potem pa so morali naši Janezi v Judenburg, kjer so doživeli svojo strašno katastrofo.

Judenburška žaloigra od 12. do 14. maja 1918 pomeni dejanski konec slavnega 17. pešpolka in še nekaj več: končno razočaranje slovenske mladine nad vojaško silo Avstrije in začetek v krasne dni, ko smo čez kakega pol leta slavili narodno vstajenje, kakor sta ga napovedala dr. Korošec in dr. Krek v svoji

majniški deklaraciji in mnogih govorih.

Ubogi slovenski fantje, ki so padli 12. maja pri uporu, in tisti štirje, ki so bili 14. maja justificirani, so med žrtvami, ki smo jih Slovenci dali za narodno svobodo in za mir.

Slavni 17. pešpolk in njegovi fantje so v Judenburgu trpeli bolj kakor sleherni berači. V polk so bili rekrutirani po večini 18 do 20-letni fantje, le malo starejših je bilo vmes. Čeprav je bila prehrana v slovenskih pokrajinah strašno obupna in niti kmetje niso imeli jesti, so vojaki bili še bolj sestradani. Spomladi 1918 so vojaki prejemali na štiri dni po eno stručko komisa, toda še to dostikrat nereditno. Ta kruh je bil dostikrat tak, da niti pečen ni bil ter so ga vojaki prejemali včasih kar v vojaških posodah. V začetku maja pa je prišla poostreitev te porcije: vojaki so bili obveščeni, da bodo v bodoče prejemali to porcijo le vsakih pet dni. Slovenski fantje so v svojih srcih slutili ali pa so si želeli razpada Avstrije, nastanka Jugoslavije in konca svetovne vojne.

Sestradani in obupanji vojaki so tedaj pograbili za zadnje sredstvo: upor.

Satan v 17. pešpolku je bil major Moebius. Z redkimi izjemami so ga vsi slovenski fantje tega polka smrtno sovražili, ker je nečloveško mučil vojaške. Moebius je vedno protežiral Madžare, slovenske vojaške pa je zmerjal z "ruskimi svinjami" in podobno.

12. maja 1918 je bila nedelja. Dan je bil lep in jasen, toda še hladen. Korporal Anton Hafner in "frajtar" Karel Možina sta v noči na nedeljo imela v družbi z nekaterimi vojaki kratek razgovor. Sklenili so, da je treba temu nezgodnemu stanju napraviti konec ter da se je treba vrniti na domove, saj vojna tako in tako ne bo več trajala dolgo in bo kmalu ustanovljena Jugoslavija.

Hafner je v nedeljo zjutraj s svojimi prijatelji alarmiral posamezne sobe po barakah. V 17. pešpolku je bil sestavljen nov "maršbataljon" za fronto, najbrž za Piavo, toda mladi fantje, vsi sestradani, niso kazali prav nič veselja, da bi odšli na fronto, ter so se takoj odzvali Hafnerju. Proti večeru je upor bil v polnem razmahu. Fantje so si preskrbeli municijo, zlasti pa so izpraznili shrambe za živila, da so se po dolgem času spet enkrat najedli. Niso imeli denarja za pot na Kranjsko ter so zato oplenili tudi polkovno blagajno.

Ko so fantje korakali skozi mesto, jih je neki podčastnik pozval iz neke zasebne hiše, naj se takoj vda jo ter se vrnejo v barake. Fantje, ki so si bili svești zmage, tega podčastnika niso ubogali. Podčastnik pa je sprožil strojnico in v nekaj sekundah se je valjalo na cesti okoli 30 slovenskih fantov. 17 jih je za ranami umrlo. Prizor je bil grozen, in tisti, ki so bili v vojaštvu že izkušeni, so pozneje pripovedovali, da bi bili raje na fronti kakor pa navzoči ob takem mesarskem klanju.

Majorju Moebiusu se je posrečilo priklicati madžarski polk, ki je bil prav tedaj namenjen na fronto. Madžari so zatrli upor 17. pešpolka, morali pa so poprej obkoliti ves Judenburg. Slovenski vojaki, ki so jih Madžari aretirali, so bili po barakah in zaporih natlačeni kot žveplenke, da niso mogli niti ležati ter so morali celo sedeti drug na drugem.

Trpljenje slovenskih vojakov od 12. do 14. maja v Judenburgu je bilo neznosno. Sledila je strašna sodba v torek 14. maja. Iz Gradca je prišel poseben vojaški sodnik, ki je obsojil štiri vojaške na smrt. Bili so to: Anton Hafner, doma iz Stare Loke; Karel Možina, doma z Vrhniške; Alojzij Stefančič, doma iz Podzemlja v Beli krajini; četrti pa je bil Bosanec Josu Dutovič iz Zvornika. Hafnerja so ustrelili štirikrat, vendar pa še ni bil mrtev. Le toliko je onemogel, da je pokleknil. Poveljujoči častnik mu je dal milostni strel z revolverjem. Nato so ustrelili še ostale tri. — Pri eksekuciji je moral biti navzoč ves polk. — Dan nato pa sta bila ustreljena Alojzij Rogelj iz Drašičev pri Metliki, oče treh otrok, in Franc Grahovina, doma iz Polhovega gradca.

S pravo okrutnostjo so Madžari po uporu pretepali slovenske fante, častniki pa so jih z neverjetnimi šikanami mučili. Upor je bil zatrt, toda le na videz, nikoli pa ne v srcih vojakov 17. pešpolka. Kmalu je sledila svoboda in vstajenje. Točno pet let kasneje—konem maja 1923—so bili zemski ostanki judenburških žrtev prepeljani v domovino.

Obiskovalec, ki greš danes mimo spomenika judenburških žrtev na pokopališču Sv. Križa v Ljubljani: skloni glavo! Tam počivajo slovenski mučeniki, ki so trpeli za svobodo in za mir!

DNEVNE VESTI

50,000,000 Kitajcem preti smrt od lakote

New York, 30. maja. Ameriški Rdeči križ naznanja, da preti 60,000,000 Kitajcem smrt zaradi lakote, ako ne dobijo dovolj hitro pomoči od drugod. V tem je vsteto samo civilno prebivalstvo. Amerikanci so dosedaj nabrali nekaj nad dva milijona dolarjev za kitajske stradalajoče civiliste.

2,032 Lahov ubitih na španskem bojišču

Rim, 31. maja. Diktator Mussolini je včeraj izjavil, da je došlo padlo na španskem bojišču že več laških vojakov kot tekom

abesinske vojne. Uradno je zabeleženih 2,032 imen vojakov, ki so padli tekom španske civilne vojne, dočim je bilo tekom abesinske vojne ubitih 1,542 laških vojakov in 2,954 domačinov. Nekaj nad 9,000 laških vojakov je bilo ranjenih tekom španske civilne vojne.

Chicažan obtožen, da je ubil štiri ženske

Chicago, 31. maja. Tu je policija prijela nekega zamorskega fanta, ki je star komaj 18 let in ki se baje priznal, da je umoril štiri bele ženske v Chicagu in v Los Angelesu. Med umorjenimi so bile tri mlade ženske, ki so imele več otrok. Morilec, ki je bil poznan pod več imeni, je ubijal žrtve radi spolne pokvarjenosti. Policija ga skrbno čuva, da ne pride ljudem v roke.

Dr. Ivan Lah

Neizprosna smrt je nepričakovano iztrgala iz vrst kulturnih delavcev, pisateljev in publicistov dr. Ivana Laha. Menda ni med nami človeka, ki ga ne bi bil vzeljubil, čim se je z njim seznanil. Bil je lojalčen, doberosečen, a hkratu prav odločen in borben, ko je šlo za pravico in resnico.

Dr. Lah je od l. 1918 naprej hudo bolehal na oslabetosti srca. Bil je ranjen to leto na romunski fronti. Bolezen srca se mu je prav zadnji čas močno poslabšala. Svojo ljubljeno ženo go. Boženo in sinitčka Andrijana je pred dnevi poslal k sorodnikom v Ilirsko Bistrico, kjer je bil dr. Lah rojen 9. decembra 1881 v Trnovem.

Dne 19. maja je postalo dr. Lahu zelo slabo. Njegov prijatelj in zdravnik dr. Merčun mu je dal primerno injekcijo za srce. Kmalu, ko je dr. Merčun odšel, pa je dr. Ivan Lah zatisnil oči.

Lahov oče je bil energičen in zaveden mož, bil je dolgo let dacar v Trnovem, pozneje pa se je preselil v Šmarje-Sap na Dolenjsko, kateri kraj je pokojnik zelo vzeljubil in okoli Šmarja se gode mnoge njegove zgodovinske in druge povesti.

Oče pokojnega pisatelja dr. Ivana Laha je bil dolgo vrsto let najboljši zastopnik "Ameriške Domovine," katerega je svoje časno vse poznalo v Clevelandu. V letu 1910 je odpotoval v domovino. Tu zapušta pokojni brata Mihaela in več sorodnikov.

Med svetovno vojno je bil kot politično sumljiv interniran z drugimi Slovenci vred, nato je moral v vojsko.

Po vojni se je dr. Lah najprej naselil v Mariboru, kjer se je posvetil žurnalistiki in je sodeloval pri organizaciji slovenskega Maribora. Čez nekaj let je dr. Ivan Lah dobil službo profesorja na mestni ženski realni gimnaziji.

Bodimo med nami ohranjen časten spomin! Naj v miru počiva! Globoko prizade ti rodbini naše sožalje!

MALI OGLASI

V najem

se ča kuhinja in velika spalnica: vse udobnosti; na 1001 E. 63rd St. Vpraša se na 1007 E. 63rd St. (June 1, 3.)

Zahvala

Na tem mestu se iskreno zahvaljujemo vsem našim dobrim prijateljem, ki so nama priredili surprise party ob priliki odhoda v staro domovino. Posebno lepa zahvala Mrs. Rose Gubance, ki je vse tako dobro izpeljala, East End Social Club in Progressive Business Women's Association in vsem, ki so sodelovali in pomagali, da je bil tako lep uspeh.

Mr. in Mrs. Valentin Plešec

Čehoslovaška je dobro pripravljena za vojno in se prav nič ne boji Hitlerja. Na sliki vidite oddelek bojnih tankov češke armade, ki je oborožena po najmodernejši metodi.

Tudi v Chicagu je pošel denar za reliefarje. Zaprli so 23 reliefnih postoj. Tukaj je prizor iz ene teh postoj, ko potrebni niso hoteli zapustiti prostora, dokler ne dobe podpore.

Murnov Martin

(Za "A. D." prestavil M. U.)

Smeje se je segel. Bil je to prvi smeh, ki ga je pri njem videla. In kako je prijal ta smeh k njegovemu obrazu!

Martin je prekrizal roke, vlek in sanjavo gledal pred se.

Cecilija je prižgala novo trsko, zataknila jo v neko špranjo v steni ter se naslonila nazaj. Tudi ona je zamišljeno gledala pred se in po slabo razsvetljeni izbi. Nje lica so žarela vsled onega, kar je mislila, tako da ni čutila mrzlobe, ki je vedno bolj in bolj prihajala od snega skozi tramovje. Česče je dvignila oči in ošvignila svojega tihega tovariša ob mizi. Potem se je zopet zatopila v premišljevanje.

Sedela je ob mizi, a njej nasproti Martin s svojo pipo. In to resnično podoba je gledala tudi v svojih mislih. Vse drugo krog nje se je spremenilo; ni bila več to napol podrti plansarska izba, pač pa udobna Gorenjčeva. Pred okni je bila zimska noč z nebrojem lesketajočih se zvezdic in bleščečim se snegom. V izbi je svetila mala svetilka, a mogočna peč je odžarevala prijetno toploto. Cecilija je bila pridno delala ves dan; sedaj je bila trudna in si je želela počitka. A moral je čakati na Martina, čigar pipica je še vedno tlela. In tako rada je čakala.

Jockey Maurice Peters, ki je na konju Dauber zmagal pri dirkah v Pimlico, Md. Nagrada je bila \$69,500. Dirkališče je bilo zelo blatno, kar lahko vidite na obrazu jahača.

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohistvo in vse potrebščine
za dom.
6612 ST. CLAIR AVE.
Henderson 2978

VLOGE v tej posojilnici

zavarovano do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.

Sprejemamo osebne in družbene vloge
Plačane obresti po 3%
St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. HEnd. 5670

Dolgo ni moglo več trajati, da bo Martin odložil pipo in dejal: "Pridi, mati, čas je, da gremo počivat!" Mati — to je sprejel Martin od Gorenjca, ki je, kadar je bil dobre volje, svojo ženo vedno klical za mater. Ali pa mogoče je Martin, ker je tako dolgo molčal, zaspal? Resnično, saj je drnjal!

To niso bile sanje. Cecilija je to drnjanje resnično slišala. Prihajalo je iz kota na ognjišču. In ko je Martina pogledala, je ta pošepetal preko mize: "Kaj praviš? Sedaj celo lahko spi!"

"I, čemu ne bi? Saj je nekdo tu, ki za vse čuva!"

Tedaj se je Žef zganil. Čuti je bilo, kako je zazel. Sedaj se je zadril in strmel iz buljenih oči okolo sebe: "Kaj je? Kako je? Saj je morala noč že zdavnaj miniti! A s kofetom bo kaj slabo izgledalo tu gori. Lačen sem, da kar vse v meni poka!"

Cecilija je vstala, vzela iz korbe culico in jo vrgla fantu v naročje. "Tu, jej! Kar vse obdrži. Martin in jaz, midva bova že prestala in vzdržala."

Ni še izgovorila zadnje besede, ko so vse stene lahno vstrepetale. Martinov prvi pogled je zletel k stropu. A tam je bilo vse neizpremenjeno. Ničesar se ni zganilo med deskami. A trepetanje sten se je ponovilo in čuti je bilo zamolkel, kakor iz velike daljave prihajajoč šum.

"Cecilija? Ali slišiš?" je zajecal Martin. "Tvoji ljudje in moji drvarji so prišli. Že kopa!"

Samega veselja je Cecilija stisnila obraz v dlani in pričela ihteti. Žef je skočil pokonci in pričel vpiti: "Hoj, hoj, ljudje! Hoj, hoj, ljudje! Ljudje, hoj, hoj!"

Jezno ga je Martin prijel za roko. "Kaj ti je? Ali si ponorel?"

"Ljudje morajo vendar vedeti, da je vse dobro v koči! Morajo vendar vedeti, da je še pri življenju!" Znova je fant pričel rjoveti.

Z zaničljivim smehom se je Martin okrenil od njega, stopil k Ceciliji in ji potegnil roke od obraza. "Sedaj treba glavo pokonci in odpreti oči!"

Zopet se je stresla vsa hiša. Čuti je bilo vstrajno lo mastenje. Ko je Martin pogledal pod strop, je poblebel. Vrata so se bila odmaknila, podstavek ni več stal ravno. Med rastočo skrbjo se je porodil v Martinu strah, da so kopači tam zunaj zgrešili pra-

Konrad Henlein, vodja sudetskih Nemcev na Češkoslovaškem, ki zahteva neodvisnost onih Nemcev, ki prebivajo sedaj v okvirju češke države.

vo mesto ter da so pričeli kopati kak ducat korakov previsoko, tako da bodo mesto na zunanja vrata, prišli navpično ob njeni strani. Njegov pogled je bil neprestano uprt v strop. Vedno določneje je bilo čuti zamolkel ropot tam gori, vedno določneje, skoro že razumljivo so se glasili kriki. Sedaj je umolknilo ropotanje in valenje, en sam glas je prevpil vse ostale, potem je bilo čuti tisti zategli klic drvarjev, kadar privzdigujejo s skupnimi močmi kako težko breme.

Bolj in bolj so se širile Martinove oči. Široko je pobesil čeljust. Njegove poteze so bile napetosti kakor okamenile. ni razumela, kaj Martin namerava. Vprašuje ga je pogledala v obraz, ko je dvignil mizo visoko nad glavo in stopil ob njeno stran. Njegov pogled je bil neprestano uprt v strop. Vedno določneje je bilo čuti zamolkel ropot tam gori, vedno določneje, skoro že razumljivo so se glasili kriki. Sedaj je umolknilo ropotanje in valenje, en sam glas je prevpil vse ostale, potem je bilo čuti tisti zategli klic drvarjev, kadar privzdigujejo s skupnimi močmi kako težko breme.

Tedaj se je Martin zganil, kakor rokoborec pred borbo. Vedel je, da je po dolgih urah strpnega čakanja, postala nevarnost, ki je visela nad njih glavami iz zašutja, šele sedaj prav živa. Kar se je tam gori gibalo, je utegnila biti rešitev a tudi konec. Martinove oči so iskale na stropu mesto, ki bi bilo najmanj nevarno, kadar se bo strop udril in spustil v izbo razbita bruna, sneg in skale. Vprašuje je njegov pogled motril steno, ki je ločevala izbo od veže, na vratih, čijih podboji so bili stesani od težkih brun. Tusem je nesel nizki stol z ognjišča, postavil ga na prag ter pokimal dekletu. "Pridi, Cecilija, sedi tusem!"

Tiho je storila, kar ji je ukazal. "In ti, Žef, ako ti smem v dobrem svetovati, postavi se poleg dekleta med vrata." Tako globoka resnost je zvenela iz njegovega glasu, da ga je fant prestrašen pogledal in molče stopil na mesto, ki mu ga je odkazal.

Martin je prižgal novo trsko — bila je zadnja — in jo podal dekletu. "Tu, Cecilija, drži luč. Nate se smem zanešiti." Z nožem je odklal od klopi dolgo trsko, katero je razrezal na manjše ter jih vrgel dekletu v krilo. "Luči ne sme zmanjkati niti za trenutek! In naj se zgodi karkoli, ne gani se z mesta, niti stopinje ne stopi ni v vežo, ni v izbo."

Solznih oči ga je pogledala. Iz njegovega glasu je slišala globoko skrb, ki ga je navdajala radi nje, samo radi nje!

Videla je, da bi bil rad dejal še kaj drugega, nekaj, kar je iz njegovega srca sililo na ustne. A njegov pogled je ošinil Žefa, ki je stal med vratmi, in molčal je. Tedaj je tudi Cecilija pogledala Žefa. Dvignila je gorečo trsko, kakor bi hotela bolj obvestiti njegov obraz. Grenak smešek je zalebdel okolo njenih ust, medtem ko je tiho pred se šepnila: "Posebnež!"

Kako dolgo je bilo tega, da je temu fantu dejala: "Da, Žef, dobra sem ti!" Kar je sedaj govorilo iz njenih oči, je izgledalo podobno sovraštvu. A resnično, ne sovraštva — pač pa je bilo to zaničevanje. Še ni razumela docela tega hinavca, še ni vedela, zakaj je tako hitro bil odložil svojo masko. Eno pa je vedela: ta tiha, temna nevarnost ji je pokazala, kdo izmed teh dveh je mož.

Da je Žef v svojem prvem strahu dekle pozabil, kateremu je minuto prej še poklinal svoje življenje in zadnjo kapljo krvi, to bi mu mogla odpustiti. A kako se je obnašal potem! Kakor da jo navdaja stud, se je obrnila od njega. S tem pogledom je bilo zanj zaključeno življenje zadnjih dveh dni. Novo življenje je pričnalo v njenem srcu. Pogledala je v pokajoči, trepetajoči strop in smehlja je zmajala glavo. Ti tramovi niso smeli počiti in pasti, ako je resnično Bog v nebesih. Sedaj ji mora dati časa, časa za novo življenje, ki ji je tako svetlo vžlilo v temi te od snega obdane koče.

Ropot raztreskajočega se lesa je storil, da je pogledala gori. Videla je, da je Martin potegnil k sebi mizo. Cecilijo

Zopet je bilo čuti oni zategli klic. Tedaj vreščec klic, zmeden, prestrašeno vpitje, ropotanje, padanje, valenje, lomljenje. Stene so se tresle, počil je strop in bruno, s katerim je bil Martin prej podprl strop, se je zdrobilo in zletelo proti ognjišču.

Pozor!

Priporočamo se za bavarne hiš in stanovanj, kot tudi za dekoriranje. Z veseljem vam preračunamo delo. Vse delo garantirano.

Peter Starin

1209 E. 176th St.

Tel. KEnmore 6248-W.

May 25. June 1, 8.)

V JUGOSLAVIJO
SAMO 7 DNI
če potujete na ekspresnih parnikih:
BREMEN - EUROPA
Brzi vlak ob Bremen in Europa v Bremerhaven
zajamči udobno potovanje do Ljubljane
Ali potujete s priljubljenimi ekspres. parniki:
COLUMBUS
HANSA - DEUTSCHLAND
HAMBURG - NEW YORK
Izborne železniške zveze od Cherbouga, Bremena ali Hamburga
Strokovnjaški nasveti glede vizejev za priseljence in obiskovalce.
Za pojasnila vprašajte lokalnega agenta ali
1430 Euclid Avenue Cleveland, Ohio
HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$ 2.00
in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. - Cleveland, O.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podporni organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ZE 45. LETO

Glavni urad v lastnem domu: 508 No. Chicago St., Joliet, Illinois

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$4,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 116.71%

K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 185

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevni društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obstanka nad \$6,700,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hoče zavarovati pri dobri, poštini in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruje za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in omejitostim.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo članice in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruje se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizke, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNISKA PODPORA:

Zavaruje se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asesment primerno nizke.

K. S. K. Jednota nudi članstvu najmodernejših vrst zavarovanja.

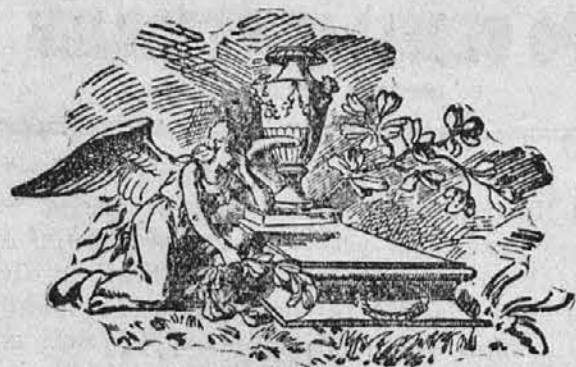
Članice in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asesmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te mogočne in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj!

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 508 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Po trti in globoko žalostni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je po dolgi in mučni boleznii Bogu vdan za vedno preminul naš nadvse ljubljani soprog in dober oče

Otto Sayher

Blagopokojni je bil rojen dne 26. septembra leta 1875. v železni kaplji na Koroškem. Preminul je po mukopolni boleznii dne 28. aprila ob 4 uri popoldne ter bil položen k večnemu počitku iz hiše žalosti po opravljeni zadušnici v cerkvi Marije Vnebovzette na Kalvarijo pokopališče. Pokojni je bil član samostojnega društva Slovenija in društva Pearl Camp št. 125 W. O. W. Tukaj zapuša močno žalujočo soprogo, dva sina, štiri hčere, vnukinjo in več bližnjih sorodnikov.

Žalostnim in tužnim srcem naznanjamo tudi žalostno vest, da nam je v družini ugrabila nesproсна smrt dne 20. maja, ljubljene sinkota in vnuka

James Martin

v starosti petih mesecev. Bil je pokopan poleg pokojnega brata na Sv. Pavla pokopališču dne 23. maja ob 1 uri popoldne.

V globoki hvaležnosti se želimo najlepše zahvaliti vsem onim, ki so položili vence ob krsti blagopokojnega soproga, našega dobrega očeta in onim, ki so okrasili krsto s cvetjem našega sinkota in vnuka. Naša iskrena zahvala naj velja sledečim: Družina Frank Stanonik, Mr. Louis Spehek in Mr. Tony Stanonik, Mr. Frank Roberts, družina Mrs. Grunov, Mr. in Mrs. Carl Ramser, Mr. in Mrs. John Turk, Mrs. Woods in družina, Miss Ella in Mary Dietz in Ann Kasunic, venec prijateljev iz Darwin Ave., Booth Workers of 32. Ward Democratic Party, samostojno društvo Slovenija, društvo Pearl Camp št. 125 W. O. W., Mrs. Arthur Nelson, Mrs. Pearl Leslie, Mrs. Franklin Leslie, Mrs. W. T. Greve, Mohawk Club, Mr. B. W. Nutt, The Employees of Safety Equipment Service Co., Friends of Thwing Hall.

Našo najlepšo in iskreno zahvalo naj prejmejo obilni darovalci za svete maše, katere so bodo darovale v mirni pokoj blage duše. Najlepšo zahvalo naj prejmejo sledeči: Mrs. Louis Spehek Jr., Mr. in Mrs. Ben Stanonik, Mr. in Mrs. Chas. Kikel, Mrs. Frances Spehek, Mr. in Mrs. John Stanonik, Mr. Andrew Barchevski, Mr. in Mrs. Millner, Mrs. Beulah Sahk, Mr. in Mrs. Frank Krall, Mrs. Mary Levar, Mr. John Novak, Mr. in Mrs. Jos. Longar, Mr. in Mrs. J. Črček, Mr. in Mrs. Matt Petek, Mr. in Mrs. Leoprich, Mr. Zavrsek, Mr. in Mrs. A. Fabian, Mrs. Bojce, Mr. in Mrs. Videmsek, Frank Videmsek, Mrs. Ursula Polanz, Mr. in Mrs. Martin Ulmann, Mr. Bertol Bervar, Mr. Mike Strainich, Mrs. A. Bozic, Mr. in Mrs. Slapnik, Mr. in Mrs. Udo- vič, Mrs. Vera Ulmann, Miss Mary Shellew, Mr. Frank Altmayer, Mrs. Anna Dorrington, Mr. in Mrs. H. Beardslee in šolskim otrokom farne šole Marije Vnebovzeta 3 razred na Holmes Ave.

Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo vsi tisti, ki so dali za prevoz spremljevalcev na pokopališče svoje avtomobile brezplačno na razpolago. Ker nimamo vseh imen na razpolago, da bi se imensko zahvalili, naj nam oprostite ter jim tem potom izrekamo najprizrejšo zahvalo.

Iskreno zahvalo naj prejme monsignor Vitus Hribar za gniljiv govor v cerkvi, opravljeno zadušnico in cerkvene pogrebne obrede. Hvala Rev. J. Celesniku za podelitev svetih zakramentov za umirajoče ter Mr. Martin Rakarju za zapeto žalostinko pred dvigom krste na potu k večnemu počitku.

Najlepšo zahvalo naj prejmejo Mrs. Carl Ramser, Mrs. J. De Lozier in Mrs. F. Krall za veliko in izdatno pomoč ob času največje žalosti v družini, kakor tudi člani društva Slovenije za prenos krste in udeležbo pri pogrebu.

Hvala lepa pogrebni zavodu August F. Svetku za lepo urejen pogreb, vso najboljšo postrežbo in veliko naklonjenost.

Najlepša hvala vsem onim, ki so prišli pokojnega kropit, so pri njem čuli, nas tolažili ali ga spremili na pokopališče k večnemu počitku. Končno hvala vsem za vse, kar so nam ali blagopokojnemu dobrega storili.

Ljubljani in nezabni soprog ter dobri in skrbni oče. Kako je tužno in družini odkar Te ni več med nami. Vsi smo Te močno ljubili — bil si nam vse, up in nada. Žgoca solza nam drči čez izjokana očesa v mili prošnji k Vsemogočnemu: Daj našemu dobremu soprogu, nezabnemu očetu in poleg njega ljubljenu sinotu in vnuku mirni počitek do svidenja nad zvezdami.

Žalujoči ostali:

EMA SAYHER. soproga;

OTTO in VILJEM. sinova;

HATTIE poročena ULMANN, BERTHA, OLGA in ANGELA, hčerke; MARTIN ULMANN, zet in CAROL vnukinja.

Cleveland, Ohio, 1. junija, 1938.